

[Holstein.]

værende Formuebeskatning, som er irrationel.

Den Nedsættelse, der er Tale om, maa jo aldrig overstige Halvdelen af det, der vilde komme ind ved den nuværende Formuebeskatning, og deri ligger i Virkeligheden en Begrænsning, som forvansker hele det udmærkede Grundsynspunkt, som den højtærede Finansminister har gjort sig til Talsmand for.

Det er den realpolitiske Side. Det, jeg før nævnte, var den formelle Inven- ding, der kunde rejses mod denne Reform. Men jeg mener, at begge Dele er af saa ringe Betydning i Sammenligning med det, at man fra Venstres Side nu endelig er villig til at omsætte i praktisk Handling de Synsmaader, som den højtærede Fi- nansminister i snart 25 Aar har gjort sig til Talsmand for paa den direkte Beskat- nings Omraade, men som det desværre Gang paa Gang er mislykkedes for ham at føre igennem.

Alt dette kan der forhandles om. Det, der er Hovedsagen, og det, der glæder mig, er, at Venstre har anerkendt, at For- muebeskatningen i sin nuværende Form baade for de store Ejendommers Vedkom- mende og for de store Bedrifters Vedkom- mende — altsaa Selskabsbeskatningen — er en Hemning for vor erhvervsøkonomiske Udvikling; og jeg kan forsikre ærede Med- lemmer om, at de tager ganske fejl, hvis de tror, at det, saaledes som de økono- miske Konjunkturer nu stiller sig for Land- bruget, og rimeligvis vil stille sig i de nærmeste Aar, er et attraaværdigt Maal ved en stærk progressiv Formuebeskatning at forcere Udstykningen til Husmandsbrug.

Er der nogen, der sidder vanskeligt i det i Øjeblikket, er det vore Husmænd, og med de nuværende Priser paa forædlede Landbrugsprodukter tror jeg, det ærede Medlem Hr. P. Munch gør Landboøkonomi- en en daarlig Tjeneste ved at ville op- retholde en Formuebeskatning som den, vi har. Det er ikke ved forceret Jordudsty- king, ved øget Flæskeproduktion og øget Smørproduktion, hvis Produktionen ikke samtidig kan billiggøres, man i Øjeblikket skal søge Helsebod for det danske Sam- funds erhvervsøkonomiske Svagheder og Misligheder.

Det Maal, de ærede Medlemmer har sat sig, er at faa efterhaanden større og større Kredse af Befolkningen til at faa Del i Kapitalen. Det ærede Medlem Hr. P. Munch ved, at jeg er ganske enig med ham i de Synsmaader, som er fremsat i

det Forslag, vi diskuterede i Fjor; vi skal gaa den Vej, det gaar den Vej, det gaar den Vej i England, i Amerika, i Tyskland ogsaa til Dels, det gaar lidt hurtigere eller lidt langsommere, men der er ingen anden frugtbar økonomisk Ud- vikling mulig i Fremtiden end de Veje, det ærede Medlem har paavist, eller ogsaa den bolschevikiske Vej: Konfiskation og Statens Overtagelse.

Det, det ærede Medlem gør sig til Talsmand for, er at reformere paa det kapitalistiske Samfund; for han anerkender jo Kapitalismen, der er bare Spørgsmaal om Kapitalens Fordeling. Men det, jeg vil gøre gældende, er, at det er ganske forkert at søge den Fordeling, som det ærede Medlem tilstræber, opnaaet ved Hjælp af Skat, af en direkte Beskatningsform som den, vi har i Øjeblikket. Det er slet ikke den Vej, man skal gaa, naar man vil naa de Maal, det ærede Medlem har sat sig, fordi nemlig en saadan Beskatning ikke skaber det økonomiske Grundlag for For- øgelse af Samfundets Velstand. Og For- øgelse af Velstanden er den første Betin- gelse for, at man kan naa frem ad de Veje, som det ærede Medlem har peget paa.

Jeg skal for mit Vedkommende udtale Haabet om, at den Reform, som den højt- ærede Regering her foreslaar, maa kunne samle et Flertal i denne Sal. Det staar mig ganske klart, at selv om en saadan Reform gennemføres, er vi ikke i Virke- ligheden naaet til en gennemgribende Skattereform, for den staar og falder ganske med, hvad Overskud der bliver paa Finansloven for 1928—29. Og hvis det nu viser sig, at disse 10 Mill. Kr., naar vi skal til Landmandsbanklaan, naar vi skal have nye Bevillinger paa Tillægsbevillings- loven, svinder ind til et ganske ringe Be- løb, bliver Spørgsmaalet: Hvordan skal saa denne Skattereform gennemføres? Saa er da Spørgsmaalet, om vi skal vende tilbage igen og gaa til forøget direkte Beskatning eller forsøge at finde indirekte Skattekil- der. Og for næste Skatteaar og de kom- mende Skatteaar er der overhovedet ikke sagt noget som helst.

Derfor kan jeg ikke se rettere end, at det Skattekompleks, som det ærede Med- lem Hr. Orla-Jensen og jeg havde lagt paa Tingets Bord, i Virkeligheden er reellere. For det første reellere, fordi det er en Skattereform, som gaar ud paa en direkte Beskatning, som intet Menneske kunde tage fejl af, og som i Sverige i Aare- vis har staaet sin Prøve, og som samtidig søgte at anvise Veje gennem den indi-